

ویروس کرونا رهبران تجاری را بر آن داشته است که قواعد سرمایه‌داری را بازنگری کنند

این متن، ترجمه‌ای از مقاله زیر در سایت «Worth» است که توسط تیم داوطلبین «مدرسه توسعه پایدار» (sdschool.ir) و به جهت آشنایی محققان، علاقه‌مندان و سیاست‌پژوهان با ابعاد اجتماعی-اقتصادی بحران کرونا در سطح جهانی و بهره‌گیری از درس‌آموخته‌های آن برای سیاست‌گذاری بهتر در داخل کشور عزیزمان، ترجمه شده است. انتشار این مقاله توسط «مدرسه توسعه پایدار» به معنی هم‌سوئی و تأیید تمام نظرات نگارندگان مقاله نیست. برای مطالعه بقیه مقالات از این دست، می‌توانید به وبسایت مدرسه توسعه پایدار، بخش منابع، مراجعه کنید. دسترسی به این مقاله و نشر آن، برای اهداف غیرتجاری، رایگان است:

Coronavirus Is Making Business Leaders Rethink the Rules of Capitalism

Source: <https://www.worth.com/coronavirus-is-making-business-leaders-rethink-the-rules-of-capitalism/>

نویسندگان: "تنسی ولان" و "سوفی واسکوف ریچکین" - ۲۳ مارس ۲۰۲۰

مترجم: آوا حسام-کانون همراهان «مدرسه توسعه پایدار»

درحالی‌که شرکت‌ها برای سود و زیان مالی تقلا می‌کنند، مدارس کسب و کار در حال تغییر نحوه تفکر رهبران آینده در مورد سود و پایداری هستند.

پنجاه سال پس از اینکه میلتون فریدمن به جامعه اعلام کرد که تنها کارویژه کسب و کار، «تولید سود» است (۱)، فضای کسب و کار در حال بازنگری روی این جمله قصار با حمایت مدارس کسب و کار است.

مدارس کسب و کار، سالیان درازی است این باور را پذیرفته‌اند که سهام‌داران «مالکان» شرکت هستند و سود باید به نفع آنها بیشینه شود و آموزش این دانشکده‌ها بر این اساس بوده است.

بنابراین منصفانه است که انتظار داشته باشیم مدارس کسب و کار که نقش دوگانه آموزش نسل آینده رهبران تجاری را بر عهده دارند و در عین حال پژوهش‌هایی را انجام می‌دهند که به تصمیم‌گیری‌های کنونی شرکت‌ها مشاوره می‌دهد، به طراحی فصل بعدی «نظام سرمایه‌داری» یاری برسانند (۲).

بحران ویروس کرونا این موضوع را پیش چشم نهاده است: آیا شرکت‌های بزرگ سرمایه‌دار، باید کارکنان را اخراج کنند (که شاید به نفع سهام‌داران باشد) یا این شرکت‌ها باید دریابند که در همان حین که مشغول مدیریت تغییرات بنیادینی هستند که در دنیا رخ داده، چگونه از کارکنانشان و جامعه حمایت کنند؟

مایکل پورتر از مدرسه کسب و کار هاروارد و ادوارد فریمن از دانشگاه ویرجینیا، دو استاد مشهور مدارس کسب و کار هستند که در این حوزه جدید پژوهش، اثرگذاری بالایی داشته‌اند. مایکل پورتر، کسی است که عبارت «ارزش مشترک (shared value)» را معرفی کرده است (۳). او به جای جانبداری از استخراج ارزش فقط به سود سهام‌داران، از خلق ارزش برای همه بازیگران در یک زیست‌بوم شرکتی دفاع می‌کند. ادوارد فریمن نیز اندیشمندی است که نخستین بار عقیده مدیریت «با در نظر گرفتن ذینفعان»، نظیر کارمندان، جوامع محلی و مشتریان را به جای نگاه انحصاری به سهام‌داران شرح و بسط داده است (۴).

یک محور اخیر پژوهش‌های پایداری، روی موضوعات اساسی (materiality) متمرکز شده است (۵) - که نشان می‌دهد تمرکز روی مباحث مربوط به محیط زیستی، اجتماعی و حکمرانی شرکتی، می‌تواند بازده مالی بهتری ایجاد کند^۱ - پروفیسور رابرت اکلز (آکسفورد) و جرج سرافیم (هاروارد) از سردمداران این حوزه تحقیقاتی هستند.

در چندسال اخیر اساتید بیشتری از مدارس کسب و کار روی موضوعاتی تحقیق می‌کنند که به تکامل سرمایه‌داری مربوط می‌شود. فاینانشیال تایمز در یک پیمایش در پاییز ۲۰۱۹ که راجع به تحقیقات مربوط به کسب و کار مسئولانه بود (۶)، به کاری از مدرسه معروف کسب و کار فرانسوی INSEAD دست یافت که روی شیوه‌هایی از کسب و کار تحقیق می‌کرد که هدف آن کاهش فقر بود. تایمز همچنین پژوهشی از دانشگاه «Oxford Saïd» را بررسی کرد که روی این کار می‌کرد که چگونه مالکیت به نحوه اداره، ارزش و تاب‌آوری بنگاه‌های خانوادگی مربوط می‌شود. و همچنین به مجموعه ۷۰۰ تایی از موردکاوی‌های مربوط به کسب و کار و محیط زیست دسترسی پیدا کرد که مدرسه کسب و کار هاروارد روی آن‌ها و ساختن تصویری جدید از سرمایه‌داری کار می‌کرد. همچنین در این پیمایش، کار ما در مرکز Stern,s Center for Sustainable

^۱ برای اینکه سرمایه‌گذاری پایدار باشد، علاوه بر معیارهای مالی باید به معیارهای عملکرد که به آن ESG گفته می‌شود، نیز توجه کرد: محیط زیست E، اجتماع S و حکمرانی G. محیط زیست شامل مصرف انرژی، در دسترس بودن آب، زباله و آلودگی و استفاده موثر از منابع. اجتماع شامل سرمایه انسانی، چیزهایی مثل تعهد شغلی و ظرفیت نوآوری و نیز مدیریت زنجیره تأمین و حقوق کارگری و حقوق بشر. و حکمرانی مربوط می‌شود به نظارت شرکت‌ها توسط هیأت مدیره و سرمایه‌گذاری. ESG مقیاس سنجش پایداری است و سرمایه‌گذاری پایدار، فاکتورهای ESG را با عوامل مالی در فرایند سرمایه‌گذاری ترکیب می‌کند.

Business on Return on Sustainability Investment، به شکل چشمگیری مورد توجه قرار گرفت (۷) و این احتمالاً به خاطر نیاز به داده‌های بیشتر در مورد تجارت و موضوع سرمایه‌گذاری با هدف توسعه پایدار است.

آنچه شایان توجه است این است که این حوزه تحقیقاتی جدید، به چه میزان گسترده و متنوع است- که این البته یک چالش بالقوه برای نهادینه کردن این حوزه در مدارس کسب و کار است. «پایداری»، تمام اصول و قواعد را پشت سر گذاشته است- بازاریابی، امور مالی، اقتصاد، امور اجرایی، علوم اطلاعات، حسابداری و غیره. بنابراین مسأله این است که آیا این خودش یک اصل و قاعده و حوزه مجزاست یا چیزی است که در تمامی اصول و قواعد و حوزه‌های فعلی گنجانده می‌شود؟

قواعد انگیزشی و مشوق‌ها در مدارس کسب و کار، علیه انتشار این موضوعات عمل می‌کنند. برای مثال، اساتید برای ترفیع و استخدام، باید آثارشان را در نشریات رده بالا چاپ کنند. از آنجا که پژوهش‌های مربوط به کسب‌وکار پایدار، ذاتاً میان‌رشته‌ای محسوب می‌شوند، اکثر اوقات با شاخصه‌های سخت‌گیرانه نشریات دانشگاهی تراز بالا که فقط در رشته خاصی فعالیت می‌کنند، جور در نمی‌آیند.

باوجود این، بسیاری از مدارس کسب و کار، مراکزی را در راستای کسب‌وکار پایدار ایجاد کرده‌اند تا روی این نوع از پژوهش‌های میان‌رشته‌ای در میان حوزه‌های دیگر تمرکز کنند- در واقع اکنون شبکه‌ای از این مراکز تحت نام Network for Business Sustainability با ۱۶۵ عضو از میان دانشگاه‌های جهان وجود دارد. این مراکز، انجام تحقیقات و دوره‌های آموزشی درباره موضوعاتی نظیر شهروندی شرکتی، اقتصاد چرخشی، نوآوری اجتماعی و اخلاق را بر عهده دارند.

برای دانشجویان MBA، اخیراً این تغییرات به میزان زیادی قابل مشاهده است. درس‌های اصلی رشته، اغلب اوقات از روی دستورالعمل فریدمن پیش می‌رود. اما تعداد گرایش‌ها و تخصص‌های دانشگاهی در پایداری شرکتی و امور مالی پایدار، در حال افزایش هستند. این برنامه‌ها شامل برنامه‌های متمرکز و تخصصی نظیر برنامه با عمر ۸ ساله «MBA در توسعه پایدار» در Bard College و برنامه‌های دو مدرک پرقدم‌تر در دانشگاه Yale، Michigan و Duke است که در آن دانشجویان می‌توانند کارشناسی ارشد مطالعات محیط زیستی را به همراه MBA دنبال کنند. رشته‌های مطالعاتی ادغام یافته‌تر شامل برنامه‌های سنتی MBA با تخصص‌هایی نظیر کسب‌وکار پایدار در Cornell's Johnson School of Management، کسب‌وکار، انرژی، محیط‌زیست و پایداری در Wharton و کسب‌وکار پایدار و نوآوری در NYU Stern است. این برنامه‌ها متکی به دوره آموزشی دوساله است و از طریق دروس اختیاری، به دانشجویان اجازه می‌دهد که با مسائل گسترده‌تری درباره نقش کسب‌وکار در جامعه دست‌وپنجه نرم کنند.

یکی از دانشجویان ما این تغییر جهت را شرح می‌دهد: امی گو، دانشجوی دوره MBA دانشگاه نیویورک استرن یادآور شده است که کلاس او "درگیر بحث‌هایی می‌شد که فراتر از سودآوری صرف بود: پشت ترانزنامه‌ها یا استراتژی‌های بازاریابی، سوال‌هایی «چرا» یا «چرا دردسر» نهفته است". او توضیح می‌دهد "این گفتگو گاهی آنچه را در درس‌های دیگر آموخته بودم، تقویت می‌کرد و گاهی آنها را دچار چالش می‌کرد. اما در نهایت احساس هدفمندی بیشتری درباره تأثیراتی که کسب‌وکار می‌تواند بر جهان ما بگذارد، به ارمغان می‌آورد".

فراتر از کلاس‌های درس، توسعه پایدار و مفهوم پایداری در حال نفوذ در فعالیت‌های فوق برنامه و برنامه‌های مکمل آموزشی است. دانشجویان به انجمن‌هایی در زمینه کسب‌وکار پایدار می‌پیوندند، در رقابت‌های نگارش موردکاوی نظیر چالش سرمایه‌گذاری مسئولانه Kellogg-Morgan (۸) و Patagonia Case Competition (۹) شرکت می‌کنند و به شکلی واقعی و بر اساس معیارهای اثرگذاری اجتماعی و محیط زیستی در بنگاه‌ها سرمایه‌گذاری می‌کنند (۱۰).

با وجود اینکه رهبرانی از دنیای کسب و کار خواستار یک سرمایه‌داری مسئولانه‌تر هستند (به بیانیه اجلاس داووس ۲۰۲۰ (۱۱) و بیانیه میزگرد کسب و کار ۲۰۱۹ (۱۲) مراجعه کنید)، آن‌ها نیاز دارند تا مدارس کسب و کار، نسل بعدی رهبران را با مهارت‌های جدید تربیت کنند و مسیر پیش‌رو را از طریق پژوهش‌های دانشگاهی روشن سازند. ویروس کرونا پنجره‌ای روبه‌سوی انواعی از چالش‌ها که تغییرات اقلیمی ایجاد خواهد کرد، در اختیار ما گذاشته است؛ تغییراتی که تأثیراتی با رشد‌نمایی دارد. این دهه، دهه سرنوشت‌سازی در ایجاد چرخش به‌سوی کسب و کار مسئولانه‌تر (۱۳) خواهد بود و همه ما را برای دنیایی که به‌سرعت در حال تغییر است، آماده می‌کند.

*تنسی ولان، مدیر مرکز کسب و کار پایدار مدرسه کسب و کار دانشگاه نیویورک استرن است، جایی که برای او ۲۵ سال تجربه کار در موضوعات محیط زیستی در ابعاد محلی، ملی و بین‌المللی و نیز تجربه پایداری را به همراه داشته است.

*سوفی واسکوف ریفکین، مدیر ارشد مرکز کسب و کار پایدار دانشگاه نیویورک استرن است، او کار بر روی ادغام دوره‌های آموزشی، رهبری فکری و مشارکت دانشجویی را هدایت می‌کند.

*ته نویس ها:

- (1) <https://www.worth.com/contributor/the-business-of-business-is-creating-value-which-leads-to-profits/>
- (2) <https://www.worth.com/how-to-rethink-capitalism/>
- (3) <https://hbr.org/2011/01/the-big-idea-creating-shared-value>
- (4) <https://www.cambridge.org/core/elements/stakeholder-theory/1D970D2659D47C2FB7BCBAA7ADB61285>
- (5) <https://hbr.org/2013/05/the-performance-frontier-innovating-for-a-sustainable-strategy>
- (6) <https://www.ft.com/content/b6bcfa02-ef37-11e9-ad1e-4367d8281195>
- (7) <https://www.stern.nyu.edu/experience-stern/about/departments-centers-initiatives/centers-of-research/center-sustainable-business/research/csb-monetization-methodology>
- (8) <https://www.morganstanley.com/ideas/kellogg-morgan-stanley-sustainable-investing-challenge-2020-finalists.html>
- (9) <https://haas.berkeley.edu/responsible-business/events/patagonia-case-competition/>
- (10) <https://www.niifonline.com/>
- (11) <https://www.weforum.org/agenda/2019/12/davos-manifesto-2020-the-universal-purpose-of-a-company-in-the-fourth-industrial-revolution/>
- (12) <https://www.businessroundtable.org/business-roundtable-redefines-the-purpose-of-a-corporation-to-promote-an-economy-that-serves-all-americans>
- (13) <https://www.worth.com/how-to-disrupt-investment-management/>